

Calea Către Hristos

Studii Biblice

Mărturisirea păcatelor

5 - 16

(1) CARE SUNT CONDIȚIILE PENTRU CA NOI, PĂCĂTOȘII, SĂ OBTÎNEM MILĂ?

Proverbe 28:13

Studiu Aprofundat: 2 Cronici 7:14; Luca 15:18-24; Ieremia 3:12, 13

Condițiile pentru obținerea milei lui Dumnezeu sunt simple, drepte și raționale. Domnul Dumnezeu nu cere de la noi să facem unele lucruri greu de îndeplinit pentru a putea primi iertarea de păcat. Nu este nevoie să facem pelerinaje lungi și obositoare sau să ne supunem unor penitențe dureroase spre a recomanda astfel ființa noastră Dumnezeului cerului sau pentru a ispăși în acest fel păcatele noastre; pentru că acela care mărturisește și părăsește păcatul său capătă îndurare.

(2) CUI TREBUIE SĂ NE MĂRTURISIM PĂCATELE?

Iacob 5:16

Psalmi 32:5

Studiu Aprofundat: Psalmi 38:18; 41:4; Matei 5:24; Proverbe 28:13; 1 Ioan 1:8-10; Romani 10:10; Iacob 4:10

Apostolul spune: “Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați”. Mărturisiți-vă păcatele lui Dumnezeu, singurul care le poate ierta, și mărturisiți-vă greșelile unii altora! Dacă ai jignit, ai făcut vreun rău prietenului sau aproapelui tău, trebuie să-ți recunoști greșeala, iar datoria lui este să te ierte. Apoi trebuie să ceri iertare de la Dumnezeu, pentru că fratele pe care l-ai rănit este proprietatea lui Dumnezeu și, rănindu-l, ai păcătuit împotriva Creatorului și Răscumpărătorului său. Cazul este adus apoi în fața singurului și adevăratului Mijlocitor, marele nostru Preot, care “în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat”, care are “milă de slăbiciunile noastre” și care poate să ne curățească de orice întinăciune (Evrei 4,15).

(3) ÎN CE STARE TREBUIE SĂ FIE INIMA ȘI DUHUL CA SĂ ÎMPĂRTĂȘEASCĂ PACEA ȘI APROPIEREA DE DUMNEZEU?

Psalmi 34:18

Studiu Aprofundat: Psalmi 51:17; 69:32; 10:17; 147:3; Isaia 61:1; 66:2; 57:15; Ezechiel 36:26, 31

Aceia care nu și-au umilit inimile înaintea lui Dumnezeu, recunoscându-și vinovăția, nu au îndeplinit încă prima condiție spre a fi primiți de El. Dacă n-am experimentat lucrul acesta, n-am trăit acea pocăință de care nimănui nu-i va părea rău vreodată și dacă nu ne-am mărturisit păcatele cu o reală umilință și zdrobire de suflet, scârbiți de nelegiuirea noastră, atunci nu am căutat cu adevărat iertarea păcatelor; și dacă niciodată n-am căutat-o, atunci niciodată nu vom găsi pacea lui Dumnezeu. Singurul motiv pentru care noi nu dobândim iertarea păcatelor din trecut este acela că nu suntem dispuși să ne umilim inimile și să ne supunem condițiilor arătate în Cuvântul adevărului.

(4) CÂT DE DISTINCTĂ AR TREBUI SĂ FIE MĂRTURISIREA PĂCATELOR NOASTRE?

Levitic 5:5

Studiu Aprofundat: Levitic 26:40; 6:4-7; Numeri 5:7; Iosua 7:19; 1 Corinteni 11:28

Cuprivire la această problemă ne sunt date instrucțiuni clare. Mărturisirea păcatelor, publică sau particulară, ar trebui să fie o exprimare liberă și din toată inima. Ea nu trebuie să fie impusă păcătosului. Ea nu trebuie făcută într-un mod ușuratic și nepăsător și nici nu trebuie să fie obținută cu sila de la aceia care n-au ajuns să-și dea seama de caracterul josnic al păcatului. Mărturisirea care, însă, este o revărsare a adâncului ființei noastre găsește calea spre Dumnezeu, spre mila Sa nemăsurată. Psalmistul spune: “Domnul este aproape de cei cu inima înfrântă, și mântuiește pe cel cu duhul zdrobit” (Psalmul 34,18).

Adevărata mărturisire are totdeauna un caracter deosebit și recunoaște păcatul pe nume. Păcatele pot fi de o așa natură încât trebuiesc mărturisite numai lui Dumnezeu; pot fi din cele ce trebuie să fie mărturisite celor cărora le-am adus vătămare, sau pot avea un caracter public și deci va trebui să fie mărturisite public. Dar oricum ar fi mărturisirea, ea trebuie să fie categorică,

bine definită și la subiect, recunoscând pe nume păcatele de care cel greșit s-a făcut vinovat.

(5) CE PĂCAT ANUME AU MĂRTURISIT COPIII LUI ISRA-EL?

1 Samuel 12:19

Studiu Aprofundat: Psalmi 51:1-4; Deuteronom 32:49-52

În zilele lui Samuel, izraeliții s-au abătut de la Dumnezeu. Ei au ajuns să sufere consecințele păcatului lor; pentru că au pierdut credința în Dumnezeu, și-au pierdut încrederea în puterea și înțelepciunea Lui de a conduce națiunea lor, au pierdut încrederea în măiestria Lui de a apăra și duce la bun sfârșit cauza Sa. Ei au întors spatele Marelui Cărmuitor al universului și au dorit să fie conduși la fel cum erau conduse națiunile din jurul lor. Înainte ca să găsească pace, ei au făcut această mărturisire clară: "...la toate păcatele noastre am mai adăugat și pe acela de a cere un împărat pentru noi". Acesta era păcatul de care se făceau vinovați, și acest păcat trebuia mărturisit. Păcatul nerecunoștinței apăsa asupra sufletelor lor și îi despărțea de Dumnezeu.

(6) PENTRU CA MĂRTURISIREA NOASTRA SĂ FIE ACCEPTABILĂ PENTRU DUMNEZEU, CARE TREBUIE SĂ FIE PARTEA NOASTRĂ, DEMONSTRÂND DORINȚA SINCERĂ DE IERTARE?

Isaia 1:16

Studiu Aprofundat: Iacob 4:8; Psalmi 119:11; Tit 2:11-14; Zaharia 1:3; Fapte 22:16; Isaia 55:6, 7; Matei 3:8; Amos 5:4, 15; Romani 12:9

Mărturisirea păcatelor nu va fi primită de Dumnezeu dacă nu este însoțită de o pocăință sinceră și de reformă. Trebuie să se vadă o schimbare hotărâtă în viață; orice lucru care constituie o ofensă la adresa lui Dumnezeu trebuie dat la o parte. Aceasta va fi urmarea unei adevărate căințe, a unei adevărate păreri de rău pentru păcat. Lucrarea pe care o avem de făcut este foarte clar așezată înaintea noastră: "Spălați-vă deci și curățiți-vă! Luați dinaintea ochilor Mei faptele rele pe care le-ați făcut! Încetați să mai faceți

răul! învățați-vă să faceți binele, căutați dreptatea, ocrotiți pe cel asuprit; faceți dreptate orfanului, apărați pe văduvă” (Isaia 1,16.17). “Dacă dă înapoi zălogul, întoarce ce a răpit, urmează învățăturile care dau viața și nu săvârșește nici o nelegiuire, va trăi negreșit și nu va muri” (Ezechiel 33,15). Apostolul Pavel, vorbind despre lucrarea pocăinței, spune: “Căci uite, tocmai întristarea aceasta a voastră după voia lui Dumnezeu, ce frământare a trezit în voi! Și ce cuvinte de dezvinovățire! Ce mânie! Ce frică! Ce dorință aprinsă! Ce râvnă! Ce pedeapsă! În toate voi ați arătat că sunteți curați în privința aceasta” (2 Corinteni 7,11).

(7) ATUNCI CÂND ESTE POSIBIL, CE TREBUIE SĂ FACEM PENTRU CEI PE CARE I-AM OFENSAT, ÎNȘELAT, SAU RĂNIT?

Ezechiel 33:15

Studiu Aprofundat: Luca 19:8; Levitic 6:2-5; Ezechiel 18:7, 12, 16; Numeri 5:6-8; 1 Samuel 12:3; 2 Samuel 12:6; Matei 5:24

(8) PE CINEAU ÎNVINUIT ADAM ȘI EVA PENTRU ACȚIUNILE LOR, FĂCÂND MĂRTURISIREA LOR INACCEPTABILĂ PENTRU DUMNEZEU?

Geneza 3:12

Geneza 3:13

Studiu Aprofundat: Iacob 1:13; Exod 32:21-24; 1 Samuel 15:20-22; Proverbe 28:13

Când păcatul a distrus în om simțul moral, cel greșit nu va mai vedea defectele caracterului său și nici nu-și va mai da seama de grozăvia păcatului pe care l-a comis. Dacă păcătosul nu se supune puterii convingătoare a Duhului Sfânt, el rămâne aproape orb față de păcatul său. Atunci mărturisirea sa nu este sinceră și nici serioasă. Pentru fiecare păcat recunoscut el prezintă o scuză, declarând că dacă n-ar fi fost anumite împrejurări, el n-ar fi făcut aceasta sau aceea pentru care este muștrat.

După ce Adam și Eva au mâncat din pomul oprit, au fost cuprinși de un simțământ de rușine și teamă. La început, singurul lor gând a fost cum să se scuze pentru păcat și cum să scape de teribila condamnare la moarte. Când Domnul i-a întrebat cu privire la păcatul lor, Adam a răspuns aruncând vina în parte asupra lui Dumnezeu și în parte asupra tovarășei lui: “Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom și am mâncat”. Femeia, la rândul ei, a aruncat vina asupra șarpelui zicând: “Șarpele m-a amăgit, și am mâncat din pom”. De ce ai făcut șarpele? De ce i-ai îngăduit să vină în grădina Edenului? Acestea au fost întrebările cuprinse în scuza ei pentru păcatul săvârșit, aruncând astfel asupra lui Dumnezeu responsabilitatea căderii lor în păcat. Spiritul îndreptățirii de sine își are originea în tatăl minciunii și a fost dat pe față de toți fiii și fiicele lui Adam. Mărturisirile de acest fel nu sunt inspirate de Duhul Sfânt și nu vor fi primite de Dumnezeu.

(9) CUM S-A VĂZUT VAMEȘUL PE SINE ÎNSUȘI?

Luca 18:13

Studiu Aprofundat: Luca 5:8; Ezra 9:6; Psalmi 40:12; Isaia 6:5; Ezechiel 16:63

Adevărata pocăință va conduce pe păcătos să-și vadă vinovăția și s-o recunoască fără viclenie sau ipocrizie. Asemenea sărmanului vameș, neîndrăznind să-și ridice ochii spre cer, el va striga: “Doamne, fii milostiv mie, păcătosul”. Iar aceia care își recunosc vinovăția vor fi iertați și îndreptățiți, pentru că Domnul Hristos va pleda cu sângele Său în favoarea celui cu adevărat pocăit.

(10) PRIN CE CUVINTE, ATÂT PAVEL CÂT ȘI DAVID, AU DOVEDIT CĂINȚĂ DE PĂCAT ȘI ADEVĂRATĂ PĂRERE DE RĂU?

Fapte 26:10, 11

Psalmi 51:3, 4

Studiu Aprofundat: Psalmi 32:5; 38:18; Luca 15:18-21

Exemple de mărturisire sinceră: Luca 18:13, 14; 15:18-21; Psalmi 51:3, 4; 2 Samuel 12:13; Daniel 9:3-12, 18; Ieremia 3:25

Exemple de mărturisire nesinceră sau forțată: Geneza 3:12, 13; 1 Samuel 15:22-26; Iosua 7:19-21

Exemplele de adevărată pocăință și umilință pe care le găsim în Cuvântul lui Dumnezeu dau pe față un spirit de reală mărturisire în care nu există nici o scuză pentru păcat și nici o încercare de îndreptățire de sine. Apostolul Pavel n-a încercat să ascundă nimic; el înfățișează păcatul său în cele mai negre culori, fără a încerca să-și ușureze vina. El n-a ezitat să declare: “Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu” (1 Timotei 1,15).

(11) CE PROMISIUNE MINUNATĂ PRIMIM ATUNCI CÂND NE MĂRTURISIM LUI DUMNEZEU PĂCATUL NOSTRU ȘI REGRETĂM CU ADEVĂRAT?

1 Ioan 1:9

Studiu Aprofundat: Proverbe 28:13; Fapte 3:19; Ieremia 33:8; Neemia 9:17; 2 Cronici 7:14; Evrei 7:25; Isaia 43:25, 26: 1:18

Inima smerită și zdrobită, supusă printr-o pocăință adevărată, va aprecia iubirea lui Dumnezeu și valoarea jertfei de pe Golgota. După cum un fiu se mărturisește unui tată iubitor, tot așa și cel ce se căiește cu adevărat va aduce toate păcatele sale înaintea lui Dumnezeu.

Mulțumesc Domnului pentru darul pocăinței. Aleg să-L urmez unde mă va conduce. Doresc să mărturisesc și să părăsesc păcatele mele.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Înțeleg că pentru a obține mila și adevărata pace după care tânjește inima mea, trebuie să-I mărturisesc Lui Dumnezeu

*păcatul meu în amănunt, și când e posibil, celui împotriva
căruia am păcătuit.*

Încercuiți:

Da

Nehotărât

Pe măsură ce studiez și sunt atras tot mai aproape de Hristos, îmi dau seama de toți aceia pe care i-am ofensat, înșelat, sau rănit. Prin mila lui Dumnezeu, promit, pe cât este posibil, să îndrept lucrurile.

Încercuiți:

Da

Nehotărât

**Forma de Studiu Biblic (C) Merlin Beerman
www.RevelationPublications.com**

Textul Adaptat din “Calea către Hristos” de E.G. White.

Ilustrații de (C) Goodsalt - www.goodsalt.com

**Traducerea Întrebărilor și Răspunsurilor de
Lili O’Ara în colaborare cu Ilzi Sora.**

Versetele Biblice sunt citate din versiunile: Cornilescu, Nouă Traducere În Limba Română și Noul Testament tradus în limbaj simplu (TLCR). Vă rugăm să fotocopiați sau să descărcați aceste lecții din website-ul nostru și să le împărtășiți cu alții! Această colecție nu poate fi modificată sau vândută fără permisiunea în scris de la Editura Revelation Publications. Această notă privind drepturile de autor trebuie să rămână în orice exemplar sau copie succesivă.